

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1957 Nr. 152

A. TITEL

Verdrag betreffende de minimumleeftijd waarop jeugdige personen mogen worden toegelaten tot het verrichten van arbeid als tremmer of stoker, 1921 (Verdrag Nr. 15 aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar derde zitting);

Genève, 11 november 1921

B. TEKST

De Engelse en de Franse tekst van het Verdrag zijn bij Koninklijk besluit van 9 juli 1931 bekendgemaakt in *Stb.* 309.

Voor het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946, dat de tekst op enkele punten wijzigde, zie onder rubriek J.

C. VERTALING

De vertaling van het Verdrag in het Nederlands is bij Koninklijk besluit van 9 juli 1931 bekendgemaakt in *Stb.* 309. Zie onder rubriek J voor het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946, dat de tekst wijzigde.

D. GOEDKEURING

Artikel 1 van de Wet van 10 juni 1926 (*Stb.* 185) luidt: „Wordt goedgekeurd het nevens deze wet in afdruk gevoegde in de derde zitting der Algemeene Conferentie van de vertegenwoordigers der Leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid van den Volkenbond aangenomen ontwerp-verdrag betreffende den minimumleeftijd waarop jeugdige personen mogen worden toegelaten tot het verrichten van arbeid als tremmer of stoker”. Deze Wet is gecontra-signeerd door de Minister van Arbeid, Handel en Nijverheid J. R. SLOTEMAKER DE BRUÏNE, de Minister van Buitenlandse Zaken

VAN KARNEBEEK, de Minister van Koloniën KONINGSBERGER, de Minister van Justitie J. DONNER, de Minister van Marine a.i. LAMBOOY en de Minister van Binnenlandse Zaken en Landbouw J. B. KAN. Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: Bijl. *Hand.* II 1922/23 — 456; Bijl. *Hand.* II 1923/24 — 56; Bijl. *Hand.* II 1924/25 — 31; Bijl. *Hand.* II 1925/26 — 26; *Hand.* II 1925/26, blz. 762 t/m 770; Bijl. *Hand.* I 1925/26, blz. 256; *Hand.* I 1925/26, blz. 361 en 362.

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staten hebben overeenkomstig artikel 7 hun bekrachtiging doen registreren door de Secretaris-Generaal van de Volkenbond c.q. de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau te Genève:

Estland	8 september 1922
India 1)	20 november 1922
Roemenië	18 augustus 1923
Denemarken	12 mei 1924
Spanje	20 juni 1924
Polen	21 juni 1924
Italië	8 september 1924
Letland	9 september 1924
Bulgarije	6 maart 1925
Zweden	14 juli 1925
Finland	10 oktober 1925
het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland 2) 3)	8 maart 1926
Canada	31 maart 1926
België	19 juli 1926
Zuidslavië	1 april 1927
Noorwegen	7 oktober 1927
Frankrijk	26 januari 1928
Hongarije	1 maart 1928
Luxemburg	16 april 1928
Cuba	7 juli 1928
Duitsland 4)	11 juni 1929
Griekenland	14 juni 1930
Ierland	5 juli 1930
Japan	4 december 1930
Nederland	17 juni 1931
Uruguay	6 juni 1933
Columbia	20 juni 1933
Nicaragua	12 april 1934
Australië	28 juni 1935
Chili	18 oktober 1935

Argentië	26 mei 1936
China	2 december 1936
Ceylon	25 april 1951
de U.S.S.R.	10 augustus 1956
IJsland	21 augustus 1956
de Oekraïne	14 september 1956
Wit-Rusland	6 november 1956

1) Het Verdrag is ook van kracht voor Birma en Pakistan.

Birma werd op 4 januari 1948 onafhankelijk. Het werd op 18 mei 1948 lid van de Internationale Arbeidsorganisatie en verklaarde zich gebonden te achten door veertien Arbeidsverdragen die vóór 1 april 1937 (de datum waarop Birma van India werd afgescheiden) door India waren bekrachtigd, waaronder het onderhavige.

Pakistan werd op 14 augustus 1947 afgescheiden van India als een zelfstandig Dominieon binnen het Britse Gemenebest. Pakistan werd op 31 oktober 1947 lid van de Internationale Arbeidsorganisatie en verklaarde zich gebonden te achten door de Arbeidsverdragen die India tot 15 augustus 1947 had bekrachtigd, waaronder het onderhavige.

2) Met inbegrip van de Kanaaleilanden en het eiland Man.

3) Het Verdrag is ook van kracht voor Ghana.

Ghana werd op 6 maart 1957 onafhankelijk en werd op 20 mei 1957 lid van de Internationale Arbeidsorganisatie. Ghana verklaarde op laatstgenoemde datum zich gebonden te achten door een aantal Arbeidsverdragen die door het Verenigd Koninkrijk op de Goudkust toepasselijk waren verklaard, waaronder het onderhavige.

4) Op 16 december 1951 heeft de Bondsrepubliek Duitsland aan het Internationaal Arbeidsbureau medegedeeld, dat de Bondsrepubliek zich gebonden acht door zeventien Arbeidsverdragen die door het Duitse Rijk waren bekrachtigd, waaronder het onderhavige (Vgl. de bekendmaking van 5 juni 1952 in het Duitse „Bundesgesetzblatt“ van 28 juni 1952, nr. 11).

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn ingevolge artikel 8, eerste lid, op 20 november 1922 in werking getreden voor Estland en India. Voor de overige onder rubriek E vermelde Staten zijn de bepalingen ingevolge artikel 8, derde lid, in werking getreden op de aldaar aangegeven data.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft zijn de bepalingen van het Verdrag voor Nederland op 17 juni 1931 in werking getreden.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

In overeenstemming met artikel 11 van het Verdrag en artikel 35 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie zijn de bepalingen van het Verdrag door Italië op 28 december 1953 met wijzigingen 1) toepasselijk verklaard op Italiaans Somaliland en door Denemarken ongewijzigd toepasselijk verklaard op de Fär Öer en op 31 mei 1954 op Groenland.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft is op 5 augustus 1957 door de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau de volgende verklaring geregistreerd:

„Le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas ne peut pas encore envisager la possibilité d'accepter au nom du Surinam, les obligations de la Convention (no. 15) fixant l'âge minimum d'admission des jeunes gens au travail en qualité de soutiers ou chauffeurs, 1921, adoptée à Genève le 11 novembre 1921, étant donné que les circonstances locales ne permettent pas d'accepter cette Convention.”

Een vertaling van deze verklaring luidt als volgt:

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden kan nog niet de mogelijkheid overwegen om de bepalingen van het op 11 november 1921 te Genève aangenomen Verdrag (Nr. 15) betreffende de minimumleeftijd waarop jeugdige personen mogen worden toegelaten tot het verrichten van arbeid als tremmer of stoker, 1921, namens Suriname te aanvaarden, aangezien de plaatselijke omstandigheden de aanvaarding van dit Verdrag niet gedogen.

Op 27 maart 1950 is door de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau de bekrachtiging door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland geregistreerd van het op 11 juli 1947 te Genève aangenomen Verdrag betreffende de toepassing van internationale arbeidsnormen in buiten het moederland gelegen gebieden, 1947 (Arbeidsverdrag Nr. 83; het Koninkrijk der Nederlanden is geen partij bij dat Verdrag). Bij die gelegenheid heeft het Verenigd Koninkrijk, op grond van het in Verdrag Nr. 83 bepaalde, een verklaring laten registreren met betrekking tot de toepasselijkheid op verschillende Britse gebieden, van, ondermeer, de bepalingen van het onderhavige Verdrag. Het Verdrag zal niet toepasselijk zijn op Basoetoland, Beetsjoeanaland, Noord-Rhodesië, Zuid-Rhodesië en Swaziland. Een beslissing werd voorbehouden met betrekking tot de toepasselijkheid op de Bahama-eilanden, Barbados, Broenei, de Falkland-eilanden, de Gilbert en Ellice-eilanden, Brits Honduras en de Benedenwindse eilanden, terwijl met betrekking tot Brits Somaliland geen mededeling omtrent toepasselijkheid werd gedaan. De bepalingen van het onderhavige Verdrag zullen met ingang van de dag van de inwerkingtreding van het Arbeidsverdrag Nr. 83 met wijzigingen toepasselijk zijn op de Fidji-eilanden en de Britse Salomon-eilanden ²⁾, op de Maleise Federatie ³⁾ en op Njassaland ⁴⁾, alsmede ongewijzigd op alle overige buiten het moederland gelegen Britse gebieden.

1) Tekst en vertaling van de wijzigingen luiden als volgt:

„Compte tenu des conditions locales, il n'a pas été jugé nécessaire de faire usage des exceptions prévues aux articles 3 et 4 de la convention ni d'appliquer l'article 6.”

Gezien de plaatselijke omstandigheden is het niet noodzakelijk geoordeeld gebruik te maken van de uitzonderingen voorzien in de artikelen 3 en 4 van het Verdrag, noch om artikel 6 toe te passen.

2) Tekst en vertaling van het ten aanzien van de Fidji-eilanden en de Britse Salomon-eilanden gemaakte voorbehoud luiden:

„L'article 2 est modifié pour permettre l'emploi de personnes âgées de 16 à 18 ans à bord de bateaux affectés exclusivement au cabotage, sous réserve qu'elles présentent un certificat médical attestant leur aptitude à ce travail.”

Artikel 2 is gewijzigd om de arbeid van personen tussen de zestien en achttien jaar mogelijk te maken aan boord van schepen welke uitsluitend betrokken zijn bij de cabotage, onder voorwaarde dat zij een geneeskundige verklaring overleggen, waaruit hun geschiktheid voor dit werk blijkt.

3) Met betrekking tot de Maleise Federatie zal het volgende voorbehoud gelden:

„La législation existante s'applique exclusivement aux ports de Penang et de Malacca.”

De bestaande wetgeving is uitsluitend van toepassing op de havens van Penang en Malakka.

4) Ten aanzien van Njassaland is het volgende voorbehoud gemaakt:

„Article 2: Une législation est envisagée.”

Artikel 2: een wettelijke regeling is in voorbereiding.

J. GEGEVENS

De oorspronkelijke tekst van het Verdrag, zoals aangenomen op 11 november 1921 en afgedrukt in *Bijl. Hand. II 1922/23 — 456, Stb. 1926, 185 en Stb. 1931, 309*, is herzien door het op 9 oktober 1946 te Montreal aangenomen Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946 (Arbeidsverdrag Nr. 80); zie voor laatstgenoemd Verdrag *Trb. 1957, 181*.

In overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties is het Verdrag, zoals gewijzigd door het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946, op 15 september 1949 geregistreerd bij het Secretariaat van de Verenigde Naties onder nr. 598. De gewijzigde Engelse en Franse tekst van het Verdrag is afgedrukt in „*Recueil des Traités*” der Verenigde Naties, deel 38, blz. 204 e.v.

Voor het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, waarnaar in de preambule en elders in het Verdrag wordt verwezen, zie *Trb. 1953, 130*.

Uitgegeven de eenentwintigste september 1957.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

W. DREES.